

σεως, τῆς σκοπούσης τὴν ἀποπλάνησιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι κα-
ταβάλλονται προσπάθειαι ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως πρὸς
ἀπαλλαγὴν τοῦ Μοσχοβάκη, ἀφοῦ εἶνε ἐπίσημως βεβαιω-
μένον, ὅτι ὁ Μοσχοβάκης δὲν αἰτεῖ ἀπαλλαγὴν, ἀλλ' ἀνα-
θεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως, διὰ λόγους τυπικούς.
Διὰ τοῦτο, ἀποτεινόμενος, πρὸς δημοσιογράφον ξένον τῶν
πολιτικῶν συμφερόντων, εἰὼν ἐγνώρισα ὑμᾶς, νομίζω ὅτι θὰ
μοι ἐπιτρέψητε, προκειμένου περὶ τῆς ἐντελῶς ἀνεπηρεά-
στου λειτουργίας τῆς δικαιοσύνης, νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ
μὴ ἐπιτρέψητε εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, δημοσίευσιν εἰδή-
σεων, ἐπηρεάζουσιν ὅπωςδῆποτε τὴν δικαιοσύνην, καὶ ἐξ
ἀνθρώπων ἐνδιαφερομένων προερχομένων, πρὶν ἢ ὀριστικῶς
ἀπεκδυθῆ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἐνεργείας της, ἐπιφυλασσόμενος
ἐν δέοντι νὰ ἐκφέρητε ἀσφαλῆ γνώμην, ὅταν αὕτη δὲν δύ-
ναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν δικαιοσύνην, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω,
θέλετε πράξει, καὶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μοσχοβάκη, ἐάν
ἢ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, εἰσαχθῆ αὐθις, συνεπεῖα ἀναθεω-
ρήσεως, ἐνώπιον τοῦ τῆς οὐσίας δικαστηρίου.

Λεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑ-
πολήψεώς μου.

Ἄθην. Καζαντζής
δικηγόρος

**ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΥ ΜΟΥ
ΜΑΝΩΛΗ ΣΤΡΑΤΟΓΡΑΚΗ**

(ΑΤΟΣΧΕΔΙΟΣ)

I

Ἄς τιναχθῆ σὰν κίτρινο τοῦ φθινοπώρου φύλλο,
Κάθε ἐλπίδα ψεύτικη, ποῦ βόσκει μέσ' στὰ στήθια.
Σὰ νεκρολούλουδο, ἐμπρὸς εἰς τὸ νεκρὸ μου φίλο,
Ἄς πέσῃ ἀπὸ τὰ χεῖλη μου φαρμάκι ἢ ἀλήθεια.
Χλωρὸ βλαστάρη τῆς καρδιάς ὁ θάνατος θερίζει,
Καὶ ἡ θλιμμένη μου ψυχὴ κατάρρα θυμιατίζει!

Κατάρρα ναι! αἰώνια κατάρρα ἀνεβαίνει,
Ἄπὸ τὴν κόλασι αὐτὴ ἀπάνω στὰ οὐράνια
Τὸ ρόδο ποῦ μαραίνεται, τὰ ἡδῶν ποῦ σωπαίνει,
Ἡ χῆρα, ἡ φτώχεια, τὸρφανό, δὲν καίουσι λιθάνια! . . .
Κατάρρα ναι! ἀπόκρυφη κατάρρα ὅλα λένε,
Τὰ χεῖλη ποῦ σφραγίζονται, τὰ μάτια ὅπου κλαίνε.

Νὰ ἡ ζωὴ! δροσάτο χθὲς τριαντάφυλλο τοῦ Μᾶη,
Καὶ τώρα κρῖο λείψανο στοῦ χάρου τὴν ἀγκάλη. . .
Νὰ ἡ ἐλπίδα! σ' ὄνειρα τοῦ μέλλοντος πετάει,
Σὰν κῆμα, ὅπου ἔρχεται νὰ σπάσῃ στὰ κρογιαλί. . .
Καὶ νὰ ἡ πρόνοια! ἄδικη, τυφλή, μὲ ἴδιο χέρι,
Χαρίζει φῶς σὲ σκόληκα καὶ σβύνει ἐν' ἀστέρι!

Κι' ἀστέρι ἔσβυσε! λαμπρὸ ἀστέρι! ἔχει σβύσει,
Γι' αὐτὸ δὲν βλέπω ἀπλόηθηκε ὁλόγυρα σκοτάδι·
Τυφλώθηκα! ἐθόλωσαν τὰ μάτια, ἴγιναν βρῦσι,
Καὶ ἄδη νοιώθω στὴν καρδιά καὶ στὴν ψυχὴ μου ἄδη! . . .
Γιατί τέτοια παρήγορα ἀστέρια νὰ μᾶς σβύνουν,
Ὅπου στὴν νύκτα τῆς ζωῆς ὀλίγο φῶς μᾶς χύνουν;

II

Ἐχτὲς ἀκόμα μὲ γλυκὸ χαμόγελο εἰς τὰ χεῖλη,
Γεμάτος νειάτα, ὄνειρα, ζωὴ, καρδιά, ἐλπίδα,

Τραγούδαες, ἀηδῶνι μου, τὰ ρόδα τοῦ Ἀπρίλη,
Τὴ σκλαβωμένη Κρήτη σου, τὴν Λαῦρα, τὴν πατρίδα.
Ἐχτὲς ἀκόμα τὰ χρυσὰ ἐξάνοιγες φτερά σου,
Καὶ ἀστραφτε τὸ μάτι σου καὶ φούντων' ἡ καρδιά σου!

Ἐχτὲς ἀκόμα σ' ὄμορφη λουλουδισμένη ἐσπέρα,
Πουλιὸν καρδιᾶ μου ἀνοιξες, ἀγγέλου! —τὴν καρδιά σου.
Καὶ ἀρμονία χύθηκε στὸν εὖσομο ἀέρα. . .
Σὲ ἐβλεπα καὶ ἄκουα τὴ μουσικὴ λαλιά σου.
Τραγοῦδι ἀγάπης κι' ὄνειρα ἀνάκρουε ἡ λύρα,
Κι' ἀνάπνεα τὰ λόγια σου μὲ τῆς βραδείας τὰ μῦρα. . .

Ἄχ, τὴ ζωὴ ἐνόμιζες ἀνθόστρωτη πατρίδα,
Καὶ στὰ λουλούδια ἄπλωνες φιλόκαλο τὸ χέρι·
Σὰν κόρη ὅπου κυνηγᾷ στὸν κῆπο χρυσαλλίδα. . .
Δὲν ἤξευρες, ἀλλόκοτο πῶς κρέμεται μαχαίρι,
Πῶς πρὶν τὸ ἀνθος φθάσωμε, νεκρὸ τὸ χέρι κλίνει,
Καὶ χρυσαλλίδα ἡ ζωὴ πετᾷ καὶ μᾶς ἀφίνει. . .

III

Μέσ' ἔς τῆς ζωῆς τοῦ τὴν αὐγὴ καὶ μέσ' ἔς τὸ ἀνθισμὰ τοῦ
Ποῦ πράσινα ἐξάπλωνε τὰ φύλλα γύρω γύρω,
Μέσ' ἔς τὴ χλωρὴ τοῦ ἀνοιξί, μέσ' ἔς τὸ κελάδημά τοῦ
Ποῦ διπλωμένο ἔβγαине μὲ τῆς καρδιάς το μῦρο,
Βορριάς νὰ πνεύσῃ; . . . καὶ σὲ μιά ἀναπνοή τοῦ μόνῃ
Νὰ μαραθῆ τὸ λούλουδο, νὰ νεκρωθῆ τ' ἀηδῶνι; . . .

Ἄχ, θᾶνε ψέμα, ἀπίστευτο! καὶ θὰ ζυπνήσῃ πάλι. . .
Μπορεῖ νὰ ἔλθῃ ἡ ἀνοιξί, ὁ Μάρτης νὰ προβάλλῃ,
Καὶ νὰ μὴ σχίσῃ φλογερὸ τραγοῦδι τὸν αἰθέρα;
Μπορεῖ ν' ἀφήσῃ ὄρφανὴ τοῦ Μάρτη τὴν ἡμέρα;
Κ' ἂν γύρη κᾶνα λείψανο τῆς Λαύρας παληκάρη,
Σὲ ποιά θὰ σπάσῃ δάχτυλα τὸ ἐθνικὸ δοξάρι;

Κ' ἂν αὔριο ἡ Κρήτη τοῦ. . . ἡ μάνατον ἡ Κρήτη!
Γιὰ τῶνειρο τάκλειμητο τὴ σπάθη πάλι σύρει,
Μπορεῖ νὰ μὴν τὸν ἴδωμε ἔς τοὺς Λάκκους, ἔς τὸν Κερίτη,
Μὲ τ' ἄρματά τοῦ νὰ πετᾷ, νὰ πάῃ ἔς τὸ πανηγύρι; . . .
Μπορεῖ νὰ βᾶφῃ ἔς αἵματα ἡ Κρήτη τὴν πορφύρα
Καὶ νὰ σωπαίνῃ ἡ πύρινη Κρητικοπούλα λύρα! . . .

IV

. . . Εἶνε τὸ χτύπημα βαρὺ, καὶ ἡ φωνὴ μου λίγη
Γιατί ὁ πόνος ὁ πολὺς, τὸ δάκρυ μου τὴν πνίγει.
Τὸ χέρι μου ἐλύθηκε ἔς τὴ λύπη τὴ μεγάλη
Καὶ δὲν μπορεῖ, Μανώλη μου, στεφάνη νὰ σοῦ βάλῃ.
Μὰ ἡ Λύρα καὶ ἡ Κρήτη σου δάφναις χλωραῖς θερίζουν
Κ' ἀμάραντα σοῦ πλέκουε στεφάνια. . . σοῦ ἀξίζουν.

Ἄπηγγέλθη τῇ 9 Μαΐου 1883

Γ. Α. Ἀναστασόπουλος

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βάριον, 12)24 Μαΐου.

Ὡς προσβλέπετο, ἡ μεγάλη τῆς Βουλῆς πλειονοψηφία ἔ-
δωκε τὴν ψῆφόν της ὑπὲρ τοῦ κ. Δεπρέτη ἐπὶ ἡμερησίας
διατάξεως ὑπ' αὐτοῦ ἀποδεχθείσης, ἐν ἧ τὸ ὄνομα τῆς Ἀ-

ιστερᾶς τῆς πολιτικῆς μερίδος ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν, υἰθόλως ἐμνημονεύεται: συμπέρασμα ὅθεν τῆς εἰς τὸν κ. Δεπρέτη ἐμπιστευτικῆς ψήφου εἶνε ὅτι ὁ μετασχηματισμὸς εἶνε γεγονός τετελεσμένον. Δεξιὰ καὶ Ἀριστερὰ δὲν ὑφίστανται πλέον συνέπειαι: οἱ δύο ἐλευθερόφρονες ὑπουργοὶ Ζαναρθέλλης καὶ Βακκαρίνης, ἀντιπροσωπεύοντες τὴν καθαρὰν Ἀριστερὰν, οἱ δ' ἐννοοῦντες νὰ παρεκκλίνωσι τῶν ἀρχῶν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἀνήλθον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔδωκαν τὰς ἐκυτῶν παραιτήσεις: καὶ μετ' αὐτῶν τὸ ὑπουργεῖον ὁλόκληρον, δεκτὰς γενομένης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ὅστις εὐθὺς ἐπεφόρτισε καὶ πάλιν τὸν Δεπρέτη νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον καὶ τὸ νέον ὑπουργεῖον εἶνε τὸ παλαιόν, μεῖον τῶν κκ' Ζαναρθέλλης καὶ Βακκαρίνης, τοῦ κ. Δεπρέτη ἀναλαβόντος προσωρινῶς τὰ ὑπουργεῖα ἐκείνων, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων. Τίνες ἔσονται οἱ δύο νέοι ὑπουργοί; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, περὶ τὸ ὁποῖον ὁ πολιτικὸς τύπος κρατεῖ τῶν λόγων τὰς μάχας. Καὶ ἄλλοι περὶ τῆς πολιτικῆς.

Ἐν Ρώμῃ μετὰ μεγίστης δραστηριότητος ἀνακινεῖται τὸ ζήτημα τῆς προσεχῶς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἢ λήξης τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως ἀνεβλήθη μέχρι τέλους Ἰουνίου.

Ἐν Μεδιολάνοις ἐγένοντο ἐν μεγάλῃ πομπῇ τὰ ἐγκαίνια μνημείου εἰς τὸν Μανζόνιν.

Τὸ Τουρίνον ξενίζει τὸν Μόλτκε.

Ἦθελον νὰ σᾶς γράψω τινὰ περὶ τοῦ παραιτηθέντος ἐπίσης Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Φαρίνη: ἀλλ' ἐν τῷ προσεχεῖ.

A. Γ. Η.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

18 Μαΐου

Σήμερον τὴν πρωΐν κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τῆς ἀγορᾶς 35 ὀκάδες ἰχθύων (τάλπαις καὶ τσιπούραις) ἀλιευθέντων διὰ δυναμίτιδος καὶ ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον.

— Ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπαστυνόμου ἐξηφανίσθησαν 50 ὀκάδες διαφορῶν ἰχθύων, ἧτοι καπονίων, μαριδῶν κλπ. βεβλαμμένων.

— Χθὲς ὥρα 5 μ. μ. τὸ κάρρον τοῦ Π. Τσοβανάκη ἀνατραπὲν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν οἰκίαν Γ. Βούρου κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου καὶ ἐθραυσεν ἕνα φανόν.

— Τὴν 1 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐν τῷ ἐπὶ τῆς διασαυρώσεως τῶν ὀδῶν Καπνικαρέας καὶ Πανδρόσου ζυθοπωλείῳ τοῦ Θ. Δουβέλη ὁ ἐκ Τεργέστης Γιουζέπης Λεβάνης ἢ Νόβακ, πιλοποῖος, ἐν καταστάσει κραιπάλῃς διατελῶν ἐπυροβόλησε διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς δις κατὰ τῆς κεφαλῆς του διὰ πολυκρότου κλεισθεῖς ἐντὸς τοῦ διαχωρητηρίου καὶ ἐπληρώθη καιρίως. Ὁ ἰατρός κ. Γούζαρης ἐπελήφθη τῆς βοήθειάς του παθόντος.

— Ἐκ τοῦ ἐν Πειραιεὶ καταστήματος τοῦ Φραγκιάδου καὶ Σουρῆ ἐλάπησαν τὴν παρελθούσαν νύκτα παρ' ἀγνώστου εἰσελθόντος διὰ τοῦ ἀνωθεν τῆς θύρας περαθύρου, οὗ τὸν ὕελον ἐθραυσε, δρ. 800. Ὁ ὑπαστυνόμος Πειραιῶς ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

— Οὐδὲν κρούσμα εὐλογίας συνέβη χθὲς ἐνταῦθα, ἐν Πειραιεὶ δὲ προσεβλήθη ὁ Νικ. Φανελάκης, ἐτῶν 3, ἀνεμβο-

λιαστος, προελθὼν ἐκ Τήνου μετὰ τῆς μητρὸς του πρό τιῶν ἡμερῶν καὶ μετηνέχθη εἰς Κάνθαρον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος ἐπὶ τοῦ κτήματος τοῦ κ. Δ. Γ. Σούτζου εἰς θέσιν Γλυκόβρυσιν παρὰ τῇ πόλει Ἀθηῶν νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιεῖται ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ ἔχωσι καθ' ἐκάστην πρωΐαν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

ἐντὸς δοχείων διὰ σφραγίδος ἠσφαλισμένων δύναται ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ ἐγγραφῶσιν εἴτε ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Ἀδελφῶν Οἰκονόμου, ὁδῷ Σταδίου, εἴτε ἐν τῷ καταστήματι Κόλα, οἰκία Β. Μελέ, σημειοῦντες εὐκρινῶς τὴν ποσότητα γάλακτος ἢ ἐπιθυμοῦσι καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν ὅπως μὴ προέλθῃ σύγχυσις εἰς τὴν διανομήν.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τοῦ γάλακτος εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐγγραφησομένων γενήσεται καθ' ἐκάστην πρωΐαν περὶ ὥραν 5ην ἀπὸ τῆς προσεχῶς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

ὀρίζεται τῆς ἡμισσίας ὀκάδος ἐν δοχείῳ εἰς λεπτὰ 55, τῆς μιᾶς ὀκάδος εἰς δραχμὴν 1 καὶ τοῦ δοχείου τῶν δύο ὀκάδων εἰς δραχμὰς 2.

(Ἡ διεύθυνσις τοῦ Γαλακτοκομείου «Γλυκόβρυσιν»)

ΑΠΩΛΕΣΘΗ προχθὲς ἀπὸ τοῦ ζαχαροπλαστείου Πανυλίδου μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου, ὠρόλογιον μετ' ἀργυρᾶς ἀλυσσίδας. Ὁ εὐρὼν ἃς τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ ἀμειψθήσεται.

Ο ΠΑΤΗΡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ ἄριστον καὶ θελκτικώτατον τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη ἐκδοθέντων γαλλικῶν μυθιστορημάτων ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης δημοσιευόμενον

ἐν τῇ **ΕΣΤΙΑ**

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου λεπτὰ 25

Γίνονται δεκταὶ συνδρομαὶ εἴτε ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους ἀντὶ φρ. 12, εἴτε καὶ ἀπὸ 1 Μαΐου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἀντὶ φρ. 8 προπληρωτέων. — Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ταχυδρομικῶς διὰ χαρτονομίσματος ἢ γραμματοσήμεου ἐντὸς ἐπιστολῆς συστημένης.

Ἡ **Ἐστία** ἐκδηλωμένη κατὰ Κυριακὴν, περιέχει πάντοτε ποικίλην καὶ τερπνὴν ὕλην.

Εἰς τοὺς ἐγγραφόμενους συνδρομητὰς δίδονται διάφορα συγγράμματα εἰς τὸ ὅσον τῆς ἀξίας των.